

Tezel - (Adalet Ağaoğlu'nun “Bir Düğün Gecesi” Romanı) Duygusal

Karakter Tezel, kendini nihilizmde kaybeden daha otuzlarının başında genç bir ressamdır. Hayata ve fakir insanlara değer vermez. Ayşen'in düğünü durumunda pek çok diğer aile üyeleri ile de karşılaşmak zorunda kalır. Düğünde yanında oturan Ömer ile düşüncelerini paylaşır. Bunalım, dengesiz bir tavrı vardır. İki kez evlenip ayrılmış olmasına rağmen hala mutlu değildir. Öte yandan Tezel, Ömer'i kabuğunun dışına çıkarmaya çalışıyor ve daha sonra onun açıklamalarını sol kanat bir sağduyuya sahip biri olarak destekliyor.

Aktiviteler Tezel sürekli alkol ve sigara içer. Her ne kadar mekânı beğense de beğenmese de orada bulunma zorunluluğu ile düğün törenindedir. Genel olarak düğünde en çok Ömer ile muhabbet ederler.

Kişiler Tezel, en iyi anlaştığı Ömer'e hayattan ve yaşadıklarından bahsederken etrafına da bakınarak sürekli kendini garantiye almak ister. Aslında kimseye rastlayıp konuşmak da istemez. Ömer Aysel'in eşi, Aysel ise Tezel'in kız kardeşidir. Fıtnat Hanım da İlhan, Aysel ve Tezel'in anneleridir. Fakat Tezel ailesine uzak kalmayı tercih eder.

ÖRNEK ANILAR

Mutsuz Tezel, düğünde iç sesi şeklinde kendi kendine konuşurken alkol içmek konusundaki kontrol gücünü giderek kaybeder. Zira zamanında kendi zamanı içerisinde devrimci bir kadın olmakla başa çıkamaz. Bu da hep mutsuz olmasına ve ölmek istemesine yol açar: “İntihar etmeyeceksek içelim bari!”

Keyifsiz Bir gün resim sergisini ziyaret eden devrimci iki gencin resimlerini aşağılaması Tezel üzerinde büyük bir yıkım yaratır ve kendini soyutlaması da alkole iter: “Allah kahretsin! Bilsen gelmezdim. Doğru dürüst içki de vermeyeceklerse, ne işim var benim bu yaşama fukaralarının töreninde?”

Asabi Tezel çevresindeki insanlara karşı bir öfke, negatif duygular hisseder. Çevresini samimiyetsiz bulur: “Ama şuramda bir bulantı. Gitmiyor, geçmiyor. İnsanlar arasında durmadan mikrop gibi yayılan bir hastalığın bulantısı bu. Kuşku ve güvensizlik. Bunları böyle böyle düşünmek zorunda kalışım... Yoklaya yoklaya yaklaşmak herkese. Şu anlamda ya da bu anlamda... Adımları hesaplı atmak. Yüreklere hesaplı açmak. Açık olamamak. Her gün biraz daha kapanmak. Her gün biraz daha köstebekleşmek, tilkileşmek, böcekleşmek...”

Umutsuz Aysel'in anarşizm sorgusu hakkında Ömer'le konuşurken ağlayan Tezel, gelecekte hiç bir şey beklemez bir hal alıyor: “Tezel, umutsuzluğunun doruğuna çıkmış, oradan aşırı duyarlılığının kurbanı başını sallayıp duruyor.”

Açıksözlü Tezel oldukça hızlı konuşur ve tüm bildiklerini de saklamadan söyler: “Hadi hadi... Ahlâkını gözü tutmamasının nedeni, senin basman değil, yosmalığın. Köksüz köylü bir oğlanla Başkent caddelerinde fink attın da, ondan kaçırdın elinden bu Remzi'yi. Kendi itirafın, yalan mı? Bize de çok kötülük ettin, çok... Olmadı. Beceremedin. Küçük kardeşlerini, senden sonra gelecek çocukları düşünmedin. Düşünseydin, ardından gelenler ikide bir bunların sillesini yiyip durmazlardı... Sizin kuşağınızda en saygı duyduğum şeyi göstermedin. Özveri yani...”